

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 1. An matrimonium personæ Catholicæ cum hæretica validum sit, &
licitum? & quid de earum sponsalibus?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

QUÆR. IV. An Catharina ob hæresim Perengarii conjugis divertere ab eo possit?

439 **A**D I. Q. Putârunt non nulli cum Gloss. C. final. verb. contra substantiam de condit. appof. & Hostiens. c. 2. n. 1. de conjug. serv. matrimonia Catholicorum cum hæreticis, vel apostatis, irrita esse, & nulla, id quod expressè habetur Can. 72. sexta Synod. gener. ubi dicitur: non licere Orthodoxum cum hæretico conjugi, nec orthodoxam cum hæretico: sed si quid ejusmodi factum apparuerit irritas nuptias existimari, & nefarium conjugium dissolvi.

2. Quia ejusmodi matrimonia sunt contra interdictum Ecclesiæ, Can. cave 15. & Can. non oportet 16. Caus. 28. q. 1. ergo nec rata, nec valida habenda sunt. 3. Matrimonium infidelis cum fidei est irritum, & nullum, & quidem, ut aliqui volunt, jure divino: ergo etiam matrimonium fidelis cum hæretico, cum eadem rationes in utroque casu militent. Nihilominus

440 Tenendum utique est cum S. Th. in 4. dist. 39. q. un. a. 1. ad 5. D. Antonin. 3. p. tit. 1. c. 6. not. 2. Cajetan. V. Matrimonium c. 1. Durand. q. 1. ad 2. Palud. q. un. a. 1. n. 7. Abb. in c. fin. de condit. appof. n. 5. Navar. man. c. 22. n. 49. Covar. p. 2. desponsal. c. 6. §. 11. Azor. l. 8. c. 81. q. 5. Card. de Lug. de

virt. fid. D. 22. S. 2. n. 13. Sanch. l. 7. D. 72. Palao tr. 28. D. 4. p. 11. n. 6. Laym. l. 5. tr. 10. p. 4. c. 14. aliisque Theol. & Canonist. communiter, matrimonium Catholicum cum hæretico validum quidem esse, sed illicitum. Posterior pars sumitur ex diversis Conciliis, Chalcedon. can. 13. Leodicen. Can. 10. & 31. Carthag. 3. c. 12. Agathens. c. 16. ubi id interdicitur propter periculum fidei imminens conjugum Catholicorum, & proli, & quidem sub peccato mortali, nisi gravis causa excuset, aut moraliter certum sit nullum fore periculum scandali, perversionis, aliorumque incommodorum, ut plerique ex citt. docent cum Sot. in 4. dist. 39. q. un. a. 2. ad ult.

Prior pars colligitur ex C. de erevit de hæretic. in 6. ubi decernitur, uxores, quæ scienter hæreticis nupsere, privandas esse dote in pœeam delicti, non tamen præcipitur earum separatio, adeoque supponitur matrimonium esse validum. 2. Colligitur id ex Decreto Urbani VIII. expedito 14. Mart. 1630. & ex Responsione S. Congreg. de propag. fid. 1638. 3. Ex consuetudine, & praxi Ecclesiæ, quæ ejusmodi matrimonia quidem prohibet, sed contracta sustinet, & tolerat. 4. Ex ratione; quia cum matrimonium sit Sacramentum, quoad Sacramenti necessitatem solùm

lūm petit paritatem Baptismi suscepti, atque adeo cū uterque sit baptizatus, atque adeo capax Sacramenti matrimonii, non de-
 cuit, illud infirmari, & irritum reddi, sicut irritum reddidit Ecclesia matrimonium contractum cum infideli non baptizato. Unde patet responsio ad 3. rationem in contrarium allatam; cū non militent eadem rationes pro conjugio fidelis cum infideli; quia inter hos nequit esse Sacramentum; bene autem inter Catholicum, & hæreticum utrinque baptizatum.

Ad 1. Rationem ex Can sextæ Synod. desumptam R. eos canones non esse authenticos, ut notat Sanch. l. c. utpote à quibusdam editis Synodo illa jam dissoluta, & destitutos auctoritate Conciliorum; imò, etsi authentici forent, eorum tamen irritationem per consuetudinem, & praxim contrariam jam esse sublatam.

Ad 2. R. iis canonibus prohiberi quidem conjugia personæ hæreticæ cum Catholica; sed ea non reddi irrita, cū plura sint prohibita, quæ tamen acta valent.

44^r Ad 2. Q. 1. Memb. R. cum Navar l. 4. tit. sponsal. 1. edit. conf. 38. n. 6. Corrad. Prax Dispens. l. 7. c. 2. n. 99. Sanch. l. c. n. 4. aliisque sponsalia inter personam Catholicam, & hæreticam, vel Apostatam, irrita, & nulla esse, nullam-

que sponsalium obligationem inducere, si eò tendant, ut matrimonium contrahatur, altero in hæresi perseverante; quia tales promissiones sunt de re turpi, & omnino illicita, atque adeo nullam possunt inducere sponsalium obligationem.

Ad 2. Q. R. cum Hurtad *de fid.* 442
 D. 76. Diana p. 8. tr. 1. R. 74. Gobat tr. 9. n. 225. aliisque citt. ut Catholicus cum hæretico licite contrahere valeat, opus esse dispensatione Apostolica, vel speciali Ordinarii consensu, saltem extra Germaniam, & alias Provincias septentrionales, ubi Catholici mixti cū hæreticis communi jure vivunt. Ratio patet ex dictis; quia cū ejusmodi matrimonia ob graves rationes sint prohibita, ad licite contrahendum opus erit licentiâ, & consensu speciali Ordinarii, aut S. Sedis dispensatione, quæ tamen S. Sedes nunquam, vel non nisi ex gravissimis causis dispensat, nisi prius habito testimonio de abjuratone hæresis, teste Perre tom. 4. comment. fol. 76. n. 14. Catum referente de quodam Heterodoxo volente contrahere cum muliere Catholica à se deflorata, de quo requisitus Summus Pontifex Clemens XI. rescripsit ad Nuntium in Belgio commorantem, jusitque, ut Archiepiscopo Mechliniensi significet, non expedire dispensationem petitam concedere, nec posse, nisi abjurata